

विशेषतः प्रष्टुं तद्वाक्यमभिनन्दति ज्वरएवामयोरोगस्तेनार्तस्य यथासत्त्वादुअगदमौषधं यथाचनिदाघेनदग्धस्य संतप्तस्य हिमांभः शीतलमुदकं गं
गोदकं वा तथा हे ब्रह्मन् कुत्सिते देहे यो मानः अहंकारः स एव अहिः तेन विशेषेण दष्टादृष्टिर्विवेकलक्षणायस्य तस्य मेतवेदं वचः अमृततुल्यमौषधम्
॥ २ ॥ मम संशयविषयमर्थं पश्चात्प्रवक्ष्यामि अधुना तावत्त्वदुक्तं वचः अध्यात्मयोगेन ग्रथितं दुर्बोधं सुबोधं यथा भवति एवं व्याख्याहि कौतूहलयुक्तं
चेतो यस्य तस्य मम ॥ ३ ॥ त्वयोदितं व्यक्तमविप्रलब्धमित्यादिना भारवाहनादिक्रियाचतुफलं च श्रमादिप्रत्यक्षादिभिर्दृश्यमानं सत् अबाधितमपि
व्यवहारमात्रमूलम् यद्वा सतः अबाधितव्यवहारस्य मूलं कारणमपि न संजसातत्त्वविमर्शनायक्षममिति भवान्यदाह अमुष्मिन्नर्थे मम मनो भ्रमति

ज्वरामयार्तस्य यथा गदं सन्निदाघदग्धस्य यथा हिमांभः ॥ कुदेहमानाहिविदष्टदृष्टेर्ब्रह्मन्वचस्तेऽमृतमौषधं मे
॥ २ ॥ तस्माद्भवंतं मम संशयार्थं प्रक्ष्यामि पश्चादधुना सुबोधम् ॥ अध्यात्मयोगग्रथितं तवोक्तमाख्याहि कौतू
हलचेतसो मे ॥ ३ ॥ यदाह योगेश्वरदृश्यमानं क्रियाफलं सत् व्यवहारमूलम् ॥ न संजसातत्त्वविमर्शनाय भवा
नमुष्मिन् भ्रमते मनो मे ॥ ४ ॥ ब्राह्मण उवाच अयं जनो नाम चलन्पृथिव्यां यः पार्थिवः पार्थिवकस्य हे
तोः ॥ तस्यापि चांघ्र्योरधिगुल्फजं घाजानूरुमध्योरशिरोधरांसाः ॥ ५ ॥ अंसेऽधिदावीं शिबिकाचयस्यां सौवीर
राजेत्यपदेश आस्ते ॥ यस्मिन् भवान् रुढनिजाभिमानो राजाऽस्मि सिंधुष्विति दुर्मदांधः ॥ ६ ॥ शोच्यानि मांस्त्वम
धिकष्टदीनान्विष्ट्यानि गृह्णन्निरनुग्रहोऽसि ॥ जनस्य गोप्ताऽस्मि विकथ्यमानो न शोभसे वृद्धसभासु धृष्टः ॥ ७ ॥

॥ ४ ॥ अबाधितत्वमसिद्धमित्याह हे पार्थिव यः पार्थिवो विकारः स एव कस्य हेतोः कस्माच्चित्कारणात् पृथिव्यां चलन्नयं भारवाहकादिर्जनो नाम प्र
सिद्धः यस्तु न चलति स पाषाणादिरित्येतावानेव भेदः तस्य च जडत्वान्न भारः श्रमश्च किंच भवेदेवं यदि श्रमस्याश्रयो निरूप्येत न त्वेतदस्ति अवयव
व्यतिरेकेण श्रमास्पदस्यावयविनोऽनिरूपणादित्याशयेनाह तस्यापि पृथ्वीविकारस्यापि अंघ्र्योः अधिउपर्युपरिगुल्फादयः उरसः सलोपार्षः
॥ ५ ॥ शिबिकायामप्यवयवीनास्तित्वय्यपि नास्ति तदाह सौवीरराजेत्यपदेशो नाम मात्रं यस्य स पार्थिवो विकार आस्ते राजेति संधिरार्षः यस्मिन् भ
वान् निरुढात्माभिमानः सिंधुपुराजाऽस्मीति दुर्मदेनांधः सन् ॥ ६ ॥ शोच्यान्विष्ट्यानि गृह्णन्निष्कृपो वर्तसेऽतो मिथ्यैव गोप्ताऽस्मीति श्लाघमानो म
हतां सभासु न शोभसे यतो धृष्टः ॥ ७ ॥